

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/87/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522010488
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3522010488.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Juraja Valáška a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2023 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM–1T/25/2022 zo dňa 3.7.2023 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM – 1T/25/2022 zo dňa 3.7.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 21.04.2022 v čase asi 07.30 h v Novom Meste nad Váhom v časti zvaná Kamenná, na lesnej ceste, na mieste verejnosti prístupnom po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadol poškodeného F. F., nar. XX.XX.XXXX, a to takým spôsobom, že tohto udrel päťou ruky do oblasti tváre, po čom začal poškodený krváčať z nosa, na čo z miesta odišiel preč, čím poškodenému F. F., nar. XX.XX.XXXX, spôsobil ľahké zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, bez prejavov vegetatívnej symptomatológie, s krvným výronom okolo očnicovej oblasti vľavo, zlomeninu nosových kostí bez výraznejšieho posunu kostných úlomkov, zlomeninu spodiny a bočnej steny ľavej očnice, bez výraznejšieho posunu kostných úlomkov, zlomeninu prednej a bočnej steny ľavej čeľustnej dutiny so zakrvácaním do čeľustnej dutiny vľavo, zlomeninu oblúka jarmovej kosti vľavo, bez výraznejšieho posunu kostných úlomkov, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie a hospitalizáciu vo Fakultnej nemocnici v Trenčíne, s dobou liečenia a s obmedzením na bežnom spôsobe života po dobu asi 4 až 5 týždňov.

Bol za to odsúdený podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j), l), n), 37 písm. h), 38 ods. 2, ods. 3, 41 ods. 1 a 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výške 1000,-Eur. Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. pre prípad, že by mohol byť výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému F. F. škodu vo výške 3269,70 Eur, ktorú mu bolo dovolené podľa § 287 ods. 2 Tr. por. splácať v určených mesačných splátkach.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote prokurátorka napadla odvolaním čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátorka uviedla, že uložený peňažný trest považuje za neprimerane mierny vzhľadom na spôsobené následky, v súvislosti s ktorými poukázala na závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo. Tiež poukázala na spôsob spáchania skutku, že obžalovaný pristúpil k poškodenému, ktorý je dôchodcom a ktorého nikdy predtým nevidel a udrel ho päťou do tváre, následne mu neposkytol pomoc napriek tomu, že sa poškodenému ihneď pustila krv

z nosa. Motívom jeho útoku malo byť to, že poškodený pár minút pred skutkom prešiel okolo priateľky obžalovaného a mal jej opluť psa. Ďalej poukázala na osobu obžalovaného, že bol dvakrát postihnutý za dopravný priestupok. Za primeraný považovala uložiť obžalovanému trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou, ktorý by dostatočne vyjadril morálne odsúdenie konania obžalovaného a viac by ho motivoval rešpektovať právne normy pod hrozbou premeny trestu. Vzhľadom k tomu navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a jednej priťažujúcej podľa § 37 písm. h) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby v dolnej polovici zákonného rozpätia.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky prostredníctvom obhajcu uviedol, že prokurátorkou navrhovaný podmienený trest odňatia slobody považuje vzhľadom na jeho osobu a celkové okolnosti prípadu za neprimerane prísny. Boli splnené všetky podmienky na uloženie peňažného trestu, ktorý preto považuje za zákonný a spravodlivý. Zdôraznil, že išlo o prečin, ku ktorému sa od začiatku priznal a ktorý úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Išlo z jeho strany o jednorazové skratové konanie. Doteraz nebol súdne trestaný a postihnutý bol iba za dva menej závažné priestupky na úseku dopravy. Ďalej uviedol, že u neho výrazne prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi a poškodenému sa aj ospravedlnil a v podstate uzatvoril s ním dohodu o splátkach škody. Od skutku ubehla už doba 1 rok a 3 mesiace a nespáchal žiadny ďalší trestný čin ani priestupok a dlhodobo je zamestnaný. Dodal, že poškodený s jeho trestom, ako aj dohodou o náhrade škody súhlasil. Uložený peňažný trest preto považoval za zákonný a spôsobilý splniť účel trestu, pričom je aj vzhľadom na jeho zárobok citlivou sankciou a nakoniec je aj príjmom štátneho rozpočtu. Za svoje konanie nepožaduje beztrestnosť, je pripravený niesť zodpovednosť a chce si vykonať spravodlivý trest. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

Odvolací súd vzhľadom na výslovnú písomnú žiadosť obžalovaného v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečných návrhov:

- Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu pridržiaval písomných dôvodov odvolania podriadenej prokurátorky a navrhol, aby odvolací súd rozhodol spôsobom v nich uvedených.
- Obhajca obžalovaného sa v plnom rozsahu pridržiaval svojho písomného vyjadrenia a navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania prokurátorky bola jednak nesprávnosť uloženého trestu spočívajúca v nesprávne určenom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, čo vyplýva z jej konečného návrhu v písomných dôvodoch odvolania, hoci nie z jeho odôvodnenia, a tiež neprimeraná miernosť uloženého trestu.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil tri poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), l), n) Tr. zák., teda že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento úprimne oľutoval a urobil vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov. Pri prihladnutí na závažnosť trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu obžalovaného, na okolnosti za ktorých ku spáchaniu trestného činu došlo, na účel

trestu a možnosti nápravy obžalovaného, za zákonný a spravodlivý považoval peňažný trest vo výške 1000,-Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 rok v prípade, ak by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený.

Odvolačný súd úvodom uvádza, že sa plne stotožnil s názorom súdu prvého stupňa nielen pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého peňažného trestu, ale aj pokiaľ ide o správne určený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd prvého stupňa sa dôsledne riadil všetkými zásadami pre ukládanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a správne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania trestných činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom mu uložil primeraný peňažný trest vo výmere 1000,-Eur, teda vo výške približne jedného mesačného príjmu obžalovaného. Odvolačný súd preto nezistil žiadny dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste z dôvodu jeho nesprávnosti (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.) alebo neprimeranej prísnosti (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.).

Hoci prokurátorka v rámci konečného návrhu v písomných dôvodoch odvolania navrhla priznať obžalovanému iba jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a v rámci dôvodov svojho odvolania takýto svoj „návrh“ bližšie nevysvetlila, odvolačný súd sa stotožnil aj so správnosťou ďalších dvoch súdom prvého stupňa priznaných poľahčujúcich okolností.

V súvislosti s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. odvolačný súd len pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (ako na napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu či pomermi páchatela môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017. Súd prvého stupňa preto správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., keďže tento urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní.

Za správnu považoval odvolačný súd aj úvahu súdu prvého stupňa o priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. V tomto smere ani odvolačný súd nepovažoval dva menej závažné priestupky na úseku dopravy u obžalovaného za takú okolnosť, ktorá by vylučovala priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti.

Naviac odvolačný súd pri poukazovaní na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti dodáva, že obžalovanému mohla byť navyše priznaná aj ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák., že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a urobil opatrenia nevyhnutné k náhrade škody. Tu je potrebné zdôrazniť, že poškodený si škodu riadne a včas v prípravnom konaní neuplatnil, pretože hoci uviedol, že si nárok na jej náhradu uplatňuje, tento do skončenia vyšetrovania nevyčíslil. Na hlavnom pojednávaní však obžalovaný výslovne súhlasil s priznaním náhrady škody v odsudzujúcom rozsudku, pričom sa aj s poškodeným dohodol na plnení v splátkach. Táto „dobrá vôľa“ obžalovaného v tomto konkrétnom prípade, kedy by inak o náhrade škody nemalo byť ani v odsudzujúcom rozsudku rozhodované, zakladá podľa názoru odvolacieho súdu aj možnosť priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák.

Odvolačný súd sa napokon nestotožnil ani s odvolacou námietkou prokurátorky v tom, že trest uložený obžalovanému je neprimerane mierny.

V prvom rade odvolačný súd konštatuje, že na uloženie iného trestu (peňažného) ako trestu odňatia slobody boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 56 ods. 2 Tr. zák.. Obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania dvoch prečinov spáchaných v jednočinnom súbehu, pričom celé jeho protiprávne konanie bol jeden úder päťou do oblasti hlavy poškodeného. Odvolačný súd preto v zhode s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že vzhľadom na povahu spáchaných prečinov, ako aj možnosti nápravy obžalovaného trest odňatia slobody nie je potrebné mu ukladať.

V rámci povahy spáchaného skutku si odvolací súd uvedomuje, že k útoku obžalovaného došlo voči osobe vyššieho veku (čo je súčasť kvalifikovanej skutkovej podstaty ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 Tr. zák.) a tiež, že spôsobené zranenia si vyžiadali liečenie a obmedzenie spôsobu bežného života po dobu 4 týždňov. Napriek tomu nemožno prehliadnuť, že sa jednalo len o jeden úder, bez akéhokoľvek ďalšieho pokračovania v útoku, či už slovného alebo fyzického.

Za najvýznamnejšie však odvolací súd považuje aj samotné okolnosti spáchania skutku, resp. to, čo mu bezprostredne predchádzalo.

Súd prvého stupňa v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku síce správne uviedol, že prihliadol aj k okolnostiam spáchania trestných činov a hoci podrobnejšie neuviedol, o aké okolnosti sa jedná, odvolací súd v tomto smere dopĺňa jeho odôvodnenie o nasledovné zistenia a svoje úvahy.

Útoku obžalovaného na poškodeného predchádzal konflikt poškodeného s priateľkou obžalovaného. Táto mala prechádzať okolo poškodeného, ktorý jej opľul psa a následne ju aj fyzicky po slovnej výmene názorov napadol. Tomuto záveru nasvedčuje opuchnutá pera priateľky obžalovaného, ako aj tá skutočnosť, že priateľka obžalovaného po útoku poškodeného utiekla a schovala sa pred ním. Následne vystrašená a v úkryte telefonovala obžalovanému, ktorý bol vtedy v práci, z ktorej sa vypýtal, sám zavolať policajtov a išiel čo najrýchlejšie na miesto, kde bola ukrytá jeho priateľka. V tomto rozpoložení obžalovaný prišiel na miesto skôr ako polícia a jedenkrát udrel poškodeného do oblasti tváre.

Odvolací súd sa plne stotožnil s tým názorom, že u obžalovaného išlo o absolútne jednorazový skrat, ktorý je z ľudského hľadiska určitým spôsobom pochopiteľný, pretože išlo o naakumulovaný nával emócií z toho, že jeho priateľka bola napadnutá, zranená a vystrašená.

Jeho konanie rozhodne nemožno považovať za prijateľné riešenie danej situácie, ako si aj sám dobre uvedomuje, avšak je nevyhnutné odlíšiť ho od iných prípadov výtržníctva, v rámci ktorých sa agresívne osoby opakovane a bezdôvodne dopúšťajú takéhoto protiprávneho konania.

U osoby obžalovaného je navyše nevyhnutné zdôrazniť, že sa u neho nikdy v minulosti nevyskytli žiadne prejavy agresívneho správania, nikdy nebol odsúdený za spáchanie trestného činu a dopustil sa iba dvoch menej závažných dopravných priestupkov. Dlhodobý je riadne zamestnaný. V tejto súvislosti je nevyhnutné dodať, že odvolacia námietka o tom, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť podmieneným trestom, ktorý by ho nútil dodržiavať právne normy pod hrozbou premeny trestu, sa preto nejaví ako dôvodná. Obžalovaný celý svoj život (vek 46 rokov) dodržiaval právne normy, pričom teraz stíhaný skutok, vo vzťahu ku ktorému prejavuje kritický postoj, bol len jeho ojedinelým zlyhaním z inak riadne vedeného života. Navyše, ako je podrobne rozpísané už vyššie, dohodol sa s poškodeným aj na náhrade škody, ktorú mu bude splácať v pravidelných mesačných splátkach, poškodenému sa aj ospravedlnil, pričom poškodený na hlavnom pojednávaní jeho ospravedlnenie aj prijal a súhlasil so splácaním náhrady škody. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu bolo tiež preukázané, že obžalovaný zatiaľ riadne spláca škodu poškodenému.

Tieto významné okolnosti podľa názoru odvolacieho súdu potom správne súd prvého stupňa zohľadnil v rámci výroku o treste u obžalovaného uložením primeraného peňažného trestu vo výške 1000,-Eur.

Takto uložený trest odvolací súd nepovažuje za neprimerane mierny, pretože pri splácaní peňažného trestu, ako aj náhrady škody vzhľadom na príjem obžalovaného, tento podstatne zasiahne do jeho finančnej sféry, a preto mu aj podľa názoru odvolacieho súdu bude dostatočným ponaučením, aby sa do budúcnosti trestnej činnosti vyvaroval.

Uložený peňažný trest vo výške priemerného mesačného platu obžalovaného dostatočne zohľadňuje aj jeho priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovanie, ako aj jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, ospravedlnenie sa poškodenému a zároveň v rámci individuálnej prevencie vytvorí vhodné podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a v rámci generálnej prevencie dostatočným spôsobom zabezpečí odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania obdobných trestných činov a tiež dodá pocit právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Tento trest zároveň vzhľadom na okolnosti spáchania skutku dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Správny bol napokon aj výrok napadnutého rozsudku o uložení náhradného trestu odňatia slobody pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený vo výmere 1 rok, ktorého výmeru prokurátorka v podanom odvolaní ani nenamietala. Odvolací súd len dodáva, že hoci tento náhradný trest odňatia slobody v podstate „kopíruje“ dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj osobu páchatela sa javí skôr prísny, pričom odvolací súd len dodáva, že v prípade ukladania peňažného trestu Trestný zákon nevyžaduje, aby náhradný trest odňatia slobody bol uložený v rámci konkrétnej trestnej sadzby, ale môže byť aj nižší. I keď odvolací súd zistil v tomto výroku aj nesprávnosť spočívajúcu v zle použitom zákonnom ustanovení (správne malo byť použité ustanovenie § 57 ods. 3 Tr. zák., nie § 57 ods. 2 Tr. zák.), nemal za potrebné z tohto dôvodu tento výrok meniť (opraviť).

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.